

[2013] 11 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ 1

ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2005 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1059)

7 ਅਗਸਤ, 2013

[ਐਚ. ਐਲ. ਗੋਖਲੇ ਅਤੇ ਜੱਜ ਚੇਲਾਮੇਸ਼ਵਰ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ-ਨਿਯਮਿਤਕਰਨ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦਾ 17-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ (ਐੱਸ. ਪੀ. ਓ.) ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ-ਰੱਦ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ-ਆਯੋਜਿਤ:

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਅੱਤਵਾਦ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਧਾਰਾ 17 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਉੱਚਤਮ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਚੇਤੰਨ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਚੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਗੈਰ ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ-ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕਿ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਉਸ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਹਰੇਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਹਨਾਂ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਰਾਜ ਕੋਲ ਸੀ, ਦੋ ਕਾਰਕ ਜੋ ਰਾਜ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਦੇ ਹਨ-ਰਾਜ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰਕ ਨਹੀਂ, ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਹੁਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ -

ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਹੁਦੇ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ-ਰਾਜ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ
ਚੇਤੰਨ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ-ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ

ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਸਾਮੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ
ਵਾਲਿਆਂ ਵਰਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕੱਢਣਾ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ
ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ (ਅਯੋਗਤਾ) ਹੋਵੇਗੀ-ਤੱਥਾਂ,

ਨਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਿਰਜਣ ਤੇ ਰਾਜ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਵਿੱਤੀ ਬੋਝ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਂਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਰ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧਤਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਵਾਧੂ ਬੋਝ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ-ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ-ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1861 -

ਧਾਰਾਵਾਂ 17 ਅਤੇ 18 ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ-ਨਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ -ਰੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ-ਨਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ-ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ-ਵਿਚਾਰ ਲਈ-ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। 1980 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਗੜਬੜ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1861 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਰਤੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ (ਐਸ. ਪੀ. ਓ.) ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਇਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੋ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਸਨ, ਨੂੰ ਐਸ. ਪੀ. ਓ. ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਦੋ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰੀਡੈਂਟ ਪੁਲਿਸ (ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਪੀ.) ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਂਕਾਂ ਵਿੱਚ ਗਾਰਡ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਜਿਹੇ ਬੈਂਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ, ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਵੇ,

ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਬੰਧਤ ਬੈਂਕਾਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਤੇ ਨਹੀਂ।

ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 1992 ਦੀ ਲੈਟਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 209 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਸ. ਪੀ. ਓਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਹਨ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਰੱਖਿਆ: 1. 1. ਸਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਐਸ. ਐਸ. ਪੀ. ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1861 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਭਾਗ 18 ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਸ. ਪੀ. ਓਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਾਜ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਯਮਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਰਕ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 16,17] [14-ਬੀ-ਸੀ, ਈ-ਐੱਫ]

1.2. ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ

ਉਸ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਆਇਆ ਜਿਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਹਨਾਂ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਰਾਜ ਕੋਲ ਸੀ, ਦੇ ਕਾਰਕ ਜੋ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ

ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੋ ਕਿ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਸੇਵਕ ਦਾ ਸਬੰਧ ਰਾਜ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ

ਐਸ. ਐਸ. ਪੀ. ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ

ਸਬੰਧਤ ਬੈਂਚਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਰਾਜ ਤੋਂ ਨਿਯਮਿਤਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 18] [14-G-H; 15-A-C]

2. 1. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 1992 ਦੇ ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਨੰ. 209 ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਯਮਤ ਕਾਡਰ ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਸਾਮੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਾਸਤਵਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਗਠਿਤ ਕਾਡਰ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਰਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਡਰ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਾਡਰ ਲਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਡਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਬਲਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਮਨਮਾਨੇ ਸੁਭਾਅ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਸ਼ਕਤੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ: [ਪੈਰਾ 19] [15-ਸੀ-ਐੱਫ]

2. 2. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੰਗੇ ਜਾਂ ਗੜਬੜੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ।

ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਡਰ ਜਾਂ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਉੱਥੇ। ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਰਗੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਜੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ:ts.ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸਥਾਨ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗਦੇ।ਰਾਜ ਕੋਲ ਲੋੜ ਦੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਚੇਤੰਨ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। (ਪੈਰਾ 20,21] [15-ਜੀ-ਐਚ;16-ਏ-ਬੀ]

3. 1.ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ

ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰਾਜ ਦੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਚੇਤੰਨ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੁਲਿਸ ਗਾਰਡ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਾਧੂ ਬਲ ਦੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਨਾਲ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਵਿੱਤੀ ਬੋਝ ਪਵੇਗਾ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ

ਬੈਂਕਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿੱਤੀ ਬੋਝ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ। [ਪੈਰਾ 25,26]
[18-ਸੀ-ਡੀ,ਈ-ਐੱਫ]

3. 2. ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ. ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮੰਗ

ਵਿਭਾਗ, ਸਾਬਕਾ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮੀਆਂ ਤੋਂ ਵਿਕਲਪ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਸਿਪਾਹੀ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1861 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਐੱਸ. ਪੀ. ਓ.) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜਾਂ ਰਾਹੀਂ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਰਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੋਰ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਸਾਰੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਐਸ. ਐਸ. ਪੀ. ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ। [ਪੈਰਾ 27,29] [20-ਬੀ-ਈ]

ਐੱਫ

3.3 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਅੱਤਵਾਦ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਚੋਣ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਤਰਕਹੀਣ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਲੋੜ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ

ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ
ਸੰਭਾਲਣ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ। ਤਰਜੀਹ

ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ ਹਥਿਆਰ ਹਨ। ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗ ਕੇ ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਅਜਿਹੀ ਚੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਥਿਆਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਗੈਰ ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਹੋਰ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 30,31,32] [21-ਏ-ਐੱਫ]

ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐੱਨ. ਹਰਗੋਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (1987)

3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 308: 1987 (2) ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 911- ਤੇ ਨਿਰਭਰ.4. 1. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੈ

ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 34] [22-ਸੀ-ਡੀ]

4.2. ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਹੋਂਦ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਕ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਥ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉੱਥੇ

ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਸਾਮੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਰਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕੱਢਣਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ (ਅਯੋਗਤਾ) ਹੋਵੇਗੀ। [ਪੈਰਾ 35] [23-ਸੀ-ਡੀ]

4.3. ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਸਾਮੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਉੱਤੇ ਵਾਧੂ ਵਿੱਤੀ ਬੋਝ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਤਰਜੀਹਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿੱਤ ਦੀ ਵੰਡ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੁਰੰਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਨਾਲ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਵਿੱਤੀ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਂਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਨੇ ਇਸ ਬੋਝ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਰੈਂਕ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਰ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧਤਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਜ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਵਾਧੂ ਬੋਝ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਂਕ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਸਸਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬੈਂਕ ਹਨ।

ਨਾ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬੈਂਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 36] [23-E-F; 24-A-C]

ਐਸ.ਐਸ. ਧਨੇਆ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (1991) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 567:1991

(3) ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 159-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

ਸਕੱਤਰ, ਕਰਨਾਟਕਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉਮਾਦੇਵੀ (3) ਤੇ ਹੋਰ (2006) 4 ਸੈਕੰਡ 1:2006 (3) ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 953-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਿਰਜ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ

ਨਿਯਮਬੰਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਜੋ
ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ

ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ।[ਪੈਰਾ 37 ਅਤੇ 38] [24-ਡੀ-ਐੱਫ]

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ:

2006 (3) ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 953	ਪੈਰਾ 15	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ
1987 (2) ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 911	ਪੈਰਾ 28	ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ
1991 (3) ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ 159	ਪੈਰਾ 34	ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 2005 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ.1059.

2005 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1024 ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 21.08.2006 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਨਾਲ

2013 ਦਾ ਸੀ. ਏ. ਨੰਬਰ 6315

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਆਰ. ਕੇ. ਕਪੂਰ, ਸ਼ਿਵਾਨੀ ਮਹਿਪਾਲ, ਸ਼ੇਵੇਤਾ ਕਪੂਰ, ਰਜਤ ਕਪੂਰ, ਪ੍ਰੀਕਸ਼ਿਤ ਮਹਿਪਾਲ, ਅਨੀਸ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ।

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਈ. ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਮੋਹਿਤ ਮੁਦਗਲ, ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਛਾਬੜਾ, ਅਜੈ ਪਾਲ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਚੇਲਾਮੇਸ਼ਵਰ, ਜੱਜ 1.2009 ਦੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸਿਵਲ) No.12448 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਨੁਮਤੀ।

2. ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਅਸੀਂ 2005 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ No.1059 ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗੇ।

3. ਇਹ ਅਪੀਲ 23 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 2002 ਦੇ ਸੀ. ਡਬਲਯੂ. ਪੀ. ਨੰਬਰ 13915 ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 20 ਅਸਫਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 6 ਸਤੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਐਲ. ਪੀ. ਏ. 209 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਐਚ. ਬੈਂਚ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ.

[ਜੇ. ਚੇਲਾਮੇਸ਼ਵਰ, ਜੇ.]

ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ 1988 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 5280 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਲਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

4. 1980 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਗੜਬੜ ਹੋਈ ਸੀ। ਰਾਜ ਮੌਜੂਦਾ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਭਰਤੀ. ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1861 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਨੇ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ

(ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਜ (ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹਨ) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ।

5. ਜਿਸ ਤੱਥਾਤਮਕ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਰਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ 1992 ਦੇ ਐਲ. ਪੀ. ਏ. ਨੰਬਰ 209 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:-

"ਮੈਂ 24 ਮਾਰਚ, 1984 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਾਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਸ. ਪੀ. ਓਜ਼ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1861 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਦਮ ਇਸ ਲਈ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੁਲਿਸ ਗਾਰਡ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਵਾਧੂ ਬਲ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

1. ਧਾਰਾ 17, ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1861-ਜਦੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕੱਠ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਦੰਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਪੁਲਿਸ ਬਲ ਇਸ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕੱਠ ਜਾਂ ਦੰਗੇ ਜਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਵੇ ਕਿ ਉਹ ਗੁਆਂਢ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਐਸ. ਪੀ. ਓ. ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ, ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਬੈਂਕਾਂ ਨੇ ਐੱਸ. ਪੀ. ਓਜ਼ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਵਿੱਤੀ ਬੋਝ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰੀਮਡੈਂਟ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ।

ਚਿੰਤਤ.ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਸ. ਪੀ. ਓਜ਼ ਨੂੰ 15/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਦਾ ਮਾਣ ਭੱਤਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਧਾ ਕੇ 30/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਐਸ. ਪੀ. ਓਜ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ, ਅਗਲਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ "

6. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਥੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਹਨ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

7. ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਧਨ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਕਲਾਹ ਥਾਣਾ ਸਦਰ 7-7 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ 1961 ਦੇ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਐਸ. ਪੀ. ਓ. ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਉੱਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਂਸਟੇਬਲਰੀ ਨੰਬਰ 277 ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ 1861 ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਆਦਿ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ।

ਉਸ ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ Rs.35/- ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਮਾਣ ਭੱਤਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

8. ਅਜਿਹੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

2. ਐਸ. ਐਲ. ਪੀ. ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ IV ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਭੇਜੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੇ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1861 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਐਸ. ਪੀ. ਓ.) ਵਜੋਂ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਕੋਲ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਸ. ਪੀ. ਓਜ਼ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਾਖਲਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰੀਮਡੈਂਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1986 ਤੋਂ 1994 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

[ਜੇ. ਚੇਲਾਮੇਸ਼ਵਰ, ਜੇ.]

ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇੱਥੇ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 2001 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ No.19390 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ No.11/34/2000-4PP-III/1301 ਮਿਤੀ 23.1.2001 ਰਾਹੀਂ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 12-12-2001 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ) ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੁਬਾਨੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

9. ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ ਸੁਪਰੀਮਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਸ. ਐਸ. ਪੀ.' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਤੀ 23-04-2002 ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਉਪਰੋਕਤ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 12-12-2001 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਉਪਰੋਕਤ 1' (ਅਨੁਲਗ ਪੀ-4) ਮਿਤੀ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਮਿਤੀ 3-4-2001 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਐਸ. ਐਸ. ਪੀ./ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਨੰ. 14477-80/B ਮਿਤੀ 27-04-87 ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਤਨਖਾਹ 30/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਐਸ. ਪੀ. ਓ. (ਬੈਂਕ ਗਾਰਡ) ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (ਬੈਂਕ ਗਾਰਡ), ਬੈਂਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਐਸ. ਪੀ. ਓ. (ਬੈਂਕ ਗਾਰਡ) ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅੱਤਵਾਦ ਕਾਰਨ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ 1861 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਸੀ।ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਜੇ ਵੀ ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਬੈਂਕਾਂ ਵਿੱਚ ਗਾਰਡ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ
ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।ਐਸ. ਪੀ. ਓ. ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਬੈਂਕ ਗਾਰਡ) ਨੂੰ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।ਐਸ. ਪੀ. ਓ. (ਬੈਂਕ ਗਾਰਡ)

ਅਜੇ ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਬੈਂਕਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬੈਂਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਮਿਤੀ 3.4.2001 (ਅਨੁਲਗ ਪੀ. 4) ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ No.11/34/2000-4PP-III/1301 ਮਿਤੀ 23.1.2001 ਬੈਂਕ ਗਾਰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਤਨਖਾਹ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਬੈਂਕ ਰਾਹਤ) ਐਸ. ਪੀ. ਓ. ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ No.247/ASR ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਜਾਂ ਇਸ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਅਨੁਲਗ ਪੀ-4 ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਿਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

10. ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਰਾਈਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਐੱਨ; ਓ.2002 ਦਾ 13915 ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

11. ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋਵੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜੇ 1992 ਦੀ ਲੈਟਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ No.209 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਿੱਟਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ: ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਸਟਰ ਅਤੇ ਨੈਕਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐੱਸਪੀਓ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿੱਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੈਕਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਐੱਸ. ਪੀ. ਓ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਬੈਂਕਾਂ ਨਾਲ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਸ. ਪੀ. ਓ. ਦਾ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ

ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ:"ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(ਜੇ. ਚੇਲਾਮੇਸ਼ਵਰ, ਜੇ.)

ਨਿਯਮਿਤਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਯਮਤ ਕਾਡਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਰਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਘੱਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।

12. ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ। 13. ਸਾਨੂੰ ਐਸ. ਐਸ. ਪੀ. ਦੇ ਮਿਤੀ 23.4.2002 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਸ. ਐਸ. ਪੀ. ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਸ. ਐਸ. ਪੀ. ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ (ਜਿਸ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਂਕਾਂ ਵਿੱਚ ਗਾਰਡਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਜਿਹੇ ਬੈਂਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਲਈ

ਨਿਯਮਿਤੀਕਰਨ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਸਬੰਧਤ ਬੈਂਕ ਲਈ ਹੈ ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।

14. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਕੇ. ਕਪੂਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਸ. ਐਸ. ਪੀ. ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਗਠਿਤ ਕਾਡਰ ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਸ੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਸਾਮੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕੋਲ ਹੈ। ਰਾਜ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਰਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

15. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਕੱਤਰ, ਰਾਜ

ਕਰਨਾਟਕ ਦਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉਮਾਦੇਵੀ (3) ਅਤੇ ਹੋਰ (2006) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ.

1, ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

16. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ (ਇੱਕ ਤੱਥ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ), ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਐੱਸਐੱਸਪੀ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨਿਯੁਕਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ * ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਸ. ਪੀ. ਓਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਧਾਰਾ 18 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੇ।

ਅਧਿਕਾਰੀ, ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਾਂਗ।

17. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਾਜ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਯਮਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਿਰਫ਼ ਫਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ Rs.35 (ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹਾ ਭੁਗਤਾਨ ਉਸ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। 18. ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕਿ ਉਜਰਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ

ਸਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਰਾਜ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਦੋ ਕਾਰਕ ਜੋ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਸੇਵਕ ਦਾ ਸਬੰਧ ਰਾਜ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਇੱਕ ਤੱਥ

[ਜੇ. ਚੇਲਾਮੇਸ਼ਵਰ, ਜੇ.]

ਜਿਸ ਨੂੰ 1992 ਦੇ ਐੱਲ. ਪੀ. ਏ. No.209 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਏ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਸਾਰਥਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਠੇਕੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵੱਲ ਜਾਣ। ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਪੀ. ਦਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਬੰਧਤ ਬੈਂਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਰਾਜ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਹੈ।

19. 1992 ਦੇ ਐੱਲ. ਪੀ. ਏ. No.209 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜਿੱਥੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮਤ ਕਾਡਰ ਜਾਂ

ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਸਾਮੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਹਾਈ

ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਗਠਿਤ ਕਾਡਰ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਸਾਮੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ

ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਰਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਦਾ

ਨਿਰਣਾਇਕ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਡਰ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਾਡਰ ਲਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਡਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ

ਕੀਤੀ ਪਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਐਕਟ

ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਮਨਮਾਨੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਂਕ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ

ਰਾਜ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨਾਮਾਤਰ ਉਜਰਤਾਂ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਲਾਭ

ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਏ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਰਾਜ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਕਾਰਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

20. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੰਗੇ ਜਾਂ ਗੜਬੜੀ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਡਰ ਜਾਂ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

21. ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰਕ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਰਗੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਹੁਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਹੁਦੇ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗਦੇ। ਰਾਜ ਨੂੰ ਲੋੜ ਦੇ ਕੁੱਝ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਚੇਤਨ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ 'ਬੀ' ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

22. ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਿਰਜਣ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਉਮਾਦੇਵੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ, ਉਮਾਦੇਵੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਚਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਨਿਯਮਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

"4... ਸੰਘ, ਰਾਜਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਅਤੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨੇ ਅਨਿਯਮਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਨਿਯਮਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਠੇਕੇ 'ਤੇ ਜਾਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਲ ਦਰ ਸਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ,

ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ।

ਚਿੰਤਤ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨੈਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਨੈਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਪਿਛਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਜਾਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨਾ,

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਅਸਾਮੀਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿਯਮਤ ਭਰਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੰਗਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਇਸ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 'ਤੇ ਵੀ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐਚ

[ਜੇ. ਚੇਲਾਮੇਸ਼ਵਰ, ਜੇ.]

ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ, ਅਨਿਯਮਿਤ ਜਾਂ ਗਲਤ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵਰਗ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ "ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ" ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫੀਨਿਕਸ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਗਾੜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ

ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਨਤਕ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

23. ਉਪਰੋਕਤ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਾ ਮੁੱਦਾ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਜਨਤਕ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ

ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਉਜਰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਜੋ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਜਨਤਕ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਭਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਇੱਕ ਬਦਲਵਾਂ ਢੰਗ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ ਇਹ ਅੱਗੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 226 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਾਜ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰਾਜ ਨੂੰ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨਾ

ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲੰਬੇ ਪੀਰੀਅਡ ਲਈ ਆਮ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਜਾਂ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਇੱਕ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਰਾਜ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ

ਇੱਕ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਨੈਕਰੀ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤ ਸਨ।

24. ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਚੱਲਣਾ ਉਮਾਦੇਵੀ ਦੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਥਾਈ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਥਾਈ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਸਨ।

25. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਨਿਯਮਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰਾਜ ਦੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਚੇਤੰਨ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 1992 ਦੇ ਐਲ. ਪੀ. ਏ. No.209 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੁਲਿਸ ਗਾਰਡ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਾਧੂ ਬਲ ਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿੱਤੀ ਬੋਝ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬੈਂਕਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿੱਤੀ ਬੋਝ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਦੁਆਰਾ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ। ਸਹਾਇਕ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ (ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ) ਰਾਹੀਂ 1 ਤੋਂ 3 ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"2. ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਨਾਥ, ਆਈ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਨਾਲ ਗਵਰਨਰ ਹਾਊਸ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਫੈਸਲੇ ਲਏ ਗਏ:

[ਜੇ. ਚੇਲਾਮੇਸ਼ਵਰ, ਜੇ.]

(1) ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੈਂਕ ਇਸ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਬਲ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਗਾਰਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਬ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਕਸਬੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਕੋਲ ਮੰਗ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਐਸ. ਐਸ. ਪੀ. ਆਈ. ਜੀ. ਸੀ. ਆਈ. ਡੀ. ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੰਗ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਾਰਡ ਦਾ ਖਰਚਾ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਫੋਰਸ ਸੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਵਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਇਹ ਕੰਮ ਪਹਿਲ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਾਖਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤਤਕਾਲਤਾ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸਟਰੈਥ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

(ii) ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਲਈ ਜਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵੱਲੋਂ ਗਾਰਡ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਐਸ. ਐਸ. ਪੀ. ਯੋਗ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਰਜੀਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਐਸ. ਪੀ. ਓ. ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 7 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਐੱਸਪੀਓ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਆਮ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ।

26. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਲ੍ਹਾ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ

ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਹੋਰ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਹਥਿਆਰ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

27. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕਾਂ ਤੋਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 186 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਐੱਸ. ਪੀ. ਓ.) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।

28. ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਗੋਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿੱਤ ਅਨੁਕੂਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (1987) 3 ਐੱਸ.ਸੀ.ਸੀ. 308. 4.

29. ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਰਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਐਸ. ਐਸ. ਪੀ. ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ।

3. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪੈਰਾ 4 ਅਤੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ ਪੇਪਰਬੁੱਕ ਦਾ ਸਫ਼ਾ 34: "ਕਿ ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ। ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਭੇਜੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਾਰੇ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ 1861 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਸ. ਪੀ. ਓ. ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਐਸ. ਪੀ. ਓ.) ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਮਿਲਿਆ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਕੋਲ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਸ. ਪੀ. ਓ. ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਾਖਲਾ 'ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰੀਮਡੈਂਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ' ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

4. 9. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਈ ਰਾਹੀਂ ਭਰਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ; ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16 ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ "ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੇ, ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਬਾਜ਼ੀ ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਪ੍ਰੈੱਸ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਬਾਜ਼ੀ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਵੀ ਓਨੀ ਹੀ ਬੇਅਸਰ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਇਹ ਪਹੁੰਚਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹਰ ਕੋਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਰੁਜ਼ਗਾਰ.

[ਜੇ. ਚੇਲਾਮੇਸ਼ਵਰ, ਜੇ.]

30. ਚੋਣ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਤਰਕਹੀਣ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਲੋੜ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦਾ ਕੁਝ ਤਜਰਬਾ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਸੀ।

31. ਸਹਾਇਕ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ (ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ) ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਰਜੀਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਹਥਿਆਰ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਅੱਤਵਾਦ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਸ. ਐਸ. ਪੀ. ਦੇ ਮਿਤੀ 23-04-2002 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗ ਕੇ ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸੇ ਡੀ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਥਿਆਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ।

32. ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਗੈਰ ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਹੋਰ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਮਾਦੇਵੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ।

33. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਹਿਲੂ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ-ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਰਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸਾਮੀਆਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ

ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨੈਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

"ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੰਪੰਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਜਨਤਕ ਦਫ਼ਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ। ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ।

34. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ। ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸੁੱਧਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐੱਸ.

ਧਨੇਆ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1991) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 567 ਨੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ

ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸੁੱਧਤਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਆਮ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁੱਖ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਈ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਹੁਦਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਲੀਲ 6 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਕੀ

5. 42 ਅਮਰੀਕੀ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ 902 ਪੈਰਾ 31.

6. "21. ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਉਦੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕੰਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ 1 (ਭਾਰਤ ਸੰਘ) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ (61ਵੀਂ ਸੋਧ) ਅਤੇ ਵੋਟਿੰਗ ਦੀ ਉਮਰ ਘਟਾਉਣ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ (64ਵੀਂ ਸੋਧ) ਅਤੇ (65ਵੀਂ ਸੋਧ) ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਬਿੱਲਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹੋਰ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ।

ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ 2 ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵੇਟਿੰਗ ਦੀ ਉਮਰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਸਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਜੁਲਾਈ 1989 ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਮਤਦਾਨ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤਿਰੂਪਤੀ ਵਿਖੇ ਮੁੱਖ ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ 2 ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸਾਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਮ ਚੋਣਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੀ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਅਗਸਤ ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ,

ਐੱਫ. ਐੱਚ. ਸੰਵਿਧਾਨ (64ਵੀਂ ਅਤੇ 65ਵੀਂ ਸੇਧ) ਬਿੱਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਆ ਚੁੱਕੇ ਸਨ।

[ਜੇ. ਚੇਲਾਮੇਸ਼ਵਰ, ਜੇ.]

ਚੇਣਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਧੂ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਕਾਰਕਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੋਟਰਾਂ ਦੀ ਘੱਟ ਉਮਰ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਆਦਿ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਜੇ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

35. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਹੋਂਦ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਕ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਸਾਮੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕੱਢਣਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ (ਅਯੋਗਤਾ) ਕਰਨਗੇ।

36. ਹੋਰ ਕਾਰਕ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਸਾਮੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਵਿੱਤੀ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਉੱਤੇ ਵਾਧੂ ਵਿੱਤੀ ਬੋਝ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਤਰਜੀਹਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਵਿੱਤ ਦੀ ਵੰਡ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਨਾਲ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਵਿੱਤੀ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਂਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਬੋਝ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਸੰਸਦ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵਧੇਰੇ ਸਕੱਤਰੇਤ ਸਟਾਫ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਬਾਅ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਵਧੇਰੇ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1989 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ

ਪਹਿਲਾਂ ਮੁੱਖ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ ਸੀ। ਉਤਸੁਕਤਾ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਸੇ ਦਿਨ 16, ਅਕਤੂਬਰ 1989 ਦੀ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਰੈਂਕ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧਤਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਵਾਧੂ ਬੋਝ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਹੈ-ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਂਕ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਸਸਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੈਂਕ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬੈਂਕ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬੈਂਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਮਾਦੇਵੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ।

37. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

38. ਅਸੀਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਿਰਜ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਿਤੀਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੂਰੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਹਰੇਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ Rs.10,000/- ਤੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿੱਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਬੀ. ਬੀ. ਬੀ.

ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਿਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।